

Το πρώτο Πάσχα στην Αυστραλία

Οταν μια Ελληνίδα γειτόνισσα, Μεγάλη Τετάρτη, την πήρε τηλέφωνο να της πει «εντάξει, τελείωσα με τους κουραμπιέδες», η Σοφία Φατούρου προς στιγμήν αναρωτήθηκε εάν το χάνει σιγά σιγά. Δεν θα 'ταν και απίθανο. Από το Χαλάνδρι βρέθηκε πριν από ένα μήνα να ζει στη Μελβούρνη και από την άνοιξη προς καλοκαίρι «μετακόμισε» στο φθινόπωρο προς χειμώνα. Μεσ στην αναμπουμπούλα, ποιος ξέρει, μπορεί έτσι όπως πήδηξε το καλοκαίρι να ξημέρωσαν πάλι Χριστούγεννα. Ομως τελικώς οι κουραμπιέδες ήταν απλώς άλλη μια από τις γλυκιές εκπλήξεις που της επιφύλασσε η ζωή στην Αυστραλία.

«Ναι, όπως προκύπτει, οι Έλληνες εδώ φτιάχνουν κουραμπιέδες και μελομακάρονα σε κάθε ευκαιρία», λέει στην «Κ» η 39χρονη γυναίκα. «Σου λέει, αφού είναι χιτ και ελληνικό, γιατί να τα τρώμε μόνο μια φορά τον χρόνο;». Έτσι και η Σοφία βρέθηκε να στολίζει τον πάγκο της νέας της κουζίνας με πιατέλες με κουραμπιέδες, αυγά και σοκολατένια λαγουδάκια: τα καλύτερα και των δύο κόσμων. Η αλήθεια είναι ότι έτρεμε λίγο το Πάσχα. Παρότι η σκέψη της μετανάστευσης παιδεύοταν για χρόνια στο μυαλό και η τελική απόφαση είχε ληφθεί με πυγμή, φοβόταν ότι τα έθιμα και οι τελετές του Πάσχα θα τη «ρήμαζαν», όπως λέει. Δεν επα-

“Οι άνθρωποι εδώ το ζουν όλο αυτό με κατάνυξη. Είναι λογικό, όλοι κουβαλάνε τις πληγές τους, αυτά είναι η σύνδεσή τους με την πατρίδα. Έτσι τελικά κι εγώ αντί να λυγίσω εκείνη την ώρα, ένιωσα σχεδόν τυχερή. Οτι έχω την ευκαιρία να είμαι για πρώτη φορά σε μία χώρα που με δέχεται γι’ αυτό που είμαι.”

ληθεύτηκε. «Κατ’ αρχήν δεν μας έλειψε τίποτα. Ήταν σαν ένα Πάσχα στην επαρχία. Με εντυπωσίασε πως δεν έπρεπε να τρέξω σε ελληνικό μπακάλικο για τα απαραίτητα. Ακόμη και στις μεγάλες αλυσίδες σούπερ μάρκετ είχε βαφές για αυγά και τσουρέκια, ενώ λαμπάδες πωλούσαν μέχρι και οι Κινέζοι της γειτονιάς». Ζουν στο Hughesdale, ένα προάστιο του Oakleigh, όπου το ελληνικό στοιχείο είναι ισχυρό. Πολύ κοντά στο σπίτι βρίσκεται η ορθόδοξη εκκλησία των Αγίων Αναργύρων. «Εβλεπες το Μεγάλο Σάββατο οικογένειες να πηγαίνουν τα παιδιά τους να κοινωνήσουν και μετά να πηγαίνουν όλοι μαζί για brunch». Το βράδυ, συγγενείς ήρθαν να τους πάρουν για να πάνε όλοι μαζί στην Ανάσταση. «Έτσι όπως είναι υποφωτισμένη η γειτονιά, ήταν πολύ ωραίο που από το απέναντι πάρκο έβλεπες μια συστάδα από φακούς να πλησιάζει. Φεύγοντας από την εκκλησία όλη η περιοχή ήταν γεμάτη ανθρώπους με κεριά. Οι άνθρωποι

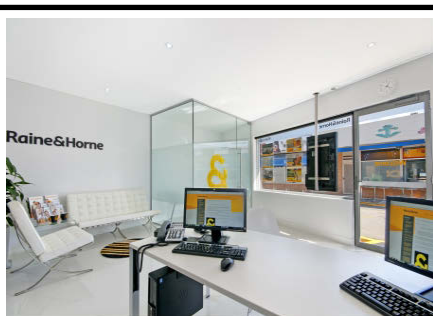
εδώ το ζουν όλο αυτό με κατάνυξη. Είναι λογικό, όλοι κουβαλάνε τις πληγές τους, αυτά είναι η σύνδεσή τους με την πατρίδα. Έτσι τελικά κι εγώ αντί να λυγίσω εκείνη την ώρα, ένιωσα σχεδόν τυχερή. Οτι έχω την ευκαιρία να είμαι για πρώτη φορά σε μία χώρα που με δέχεται γι’ αυτό που είμαι».

Για την Κυριακή του Πάσχα, η ελληνική κοινότητα είχε οργανώσει γιορτή για τους νεοφερμένους - υπολογίζονται σε περίπου 2.000. Η Σοφία με την οικογένειά της ήταν καλεσμένοι σε σπίτι. «Ψήσαμε κανονικά αρνί στη σούβλα, αλλά πέταξαν και λίγες γαρίδες στην ψυποταριά που εδώ είναι must» λέει γελώντας. «Για γλυκό είχαμε ένα “παρδοσοϊακό” red velvet cake που έγραφε “Καλό Πάσχα”. Και φυσικά κουραμπιέδες».

Μόνη δεν ένιωσε. «Εδώ δεν νιώθει κανένας, αλλά ούτε ξένος. Είναι το μόνο που δεν μπορείς να αισθανθείς στη Μελβούρνη γιατί απλώς είναι όλοι ξένοι. Όλοι είναι από κάπου. Το συ-

νειδιτοποιείς στο τρένο, στο σούπερ μάρκετ, στον δρόμο, παντού. Εκτός αυτού, έρχονται γείτονες, άνθρωποι άγνωστοι, όλων των εθνικοτήτων, σου χτυπούν την πόρτα και σε ρωτούν εάν χρειάζεσαι κάτι. Έχω στο ψυγείο μου ένα σωρό τηλέφωνα».

Αυτό συνέβη μόλις προχθές στην κοντινή παιδική χαρά. «Είχαμε πάει βόλτα και επιστρέφοντας η μικρή ήθελε να κάνει λίγο κούνια. Πιο δίπλα στο πάρκο ήταν μια οικογένεια Ινδών που έκαναν μπάρμπεκκιου, συνηθίζεται εδώ στις γειτονιές. Ξαφνικά, έρχεται το παιδάκι τους και μας πιάνει την κουβέντα. Αμέσως τρέχει η μαμά του και μας ζητά συγγνώμη που το παιδί ενόχλησε. “Καμία ενόχληση αλίμονο” της απάντησα. “Μόλις άρχισε να μαθαίνει αγγλικά, είναι ενθουσιασμένος και τα μιλάει συνέχεια” μου είπε εκείνη. Είχαν μόλις μετακομίσει στην Αυστραλία όπως κι εμείς. Εβλεπα ότι ένιωθε συστολή μήπως ενοχλεί, όπως ένιωθα κι εγώ τις πρώτες ημέρες. Κι έτσι ξαφνικά συνειδητοποίησα ότι ήμασταν δύο γυναίκες σε μια παιδική χαρά που φοβόμασταν ότι ενοχλούμε η μία την άλλη, αλλά στην πραγματικότητα δεν ενοχλούσαμε κανέναν. Κι αυτή είναι ίσως η πρώτη μου πασχαλινή ιστορία εδώ». (Πηγή: ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, ΛΙΝΑ ΓΙΑΝΝΑΡΟΥ)

Ο Μιχάλης και η Νικολέττα Πλατύρραχος

Raine & Horne South Hurstville

Έχετε κάποιας μορφής ιδιοκτησία σε οποιαδήποτε περιοχή του Σίδνεϊ και θέλετε να πουλήσετε ή να ενοικιάσετε;

Έχετε ανάγκη να αγοράσετε ή να ενοικιάσετε οποιασδήποτε μορφής ακίνητο;

Ο Μιχάλης Πλατύρραχος σας περιμένει στο ολοκαίνουριο γραφείο του και να είστε σίγουροι ότι θα σας βοηθήσει να βρείτε τη λύση που επιθυμείτε.

Με 17 χρόνια εμπειρίας στο χώρο του Real Estate ωρίμασε η ιδέα ενός κτηματομεσιτικού γραφείου το οποίο και δημιούργησε, με υπευθυνότητα και σωστή κατεύθυνση.

Ο Μιχάλης με την σύζυγό του Νικολέττα είναι πάντα στη διάθεσή σας.

Shop 3, 63 Connells Point Road,
SOUTH HURSTVILLE NSW 2221

T: 02 9546 6100 F: 02 9546 6188 M: 0427 316 888

Email: enquiries.southhurstville@rh.com.au

Raine&Horne.

rh.com.au/southhurstville

152.325 MHz

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΕΙΤΕ
με τον ραδιοφωνικό σταθμό
ΡΑΔΙΟ - ΓΕΦΥΡΑ
στη συχνότητα των **152.325**
κιλοκυκλών.

Οι καλύτερες εκπομπές από τους πλέον γνωστούς ραδιοφωνικούς σταθμούς της Ελλάδας, ακούγονται από το σταθμό μας. 24ωρο πρόγραμμα με ότι συμβαίνει στην πατρίδα.

Αν επιθυμείτε εσείς ή κάποιος φίλος σας να αποκτήσετε το ειδικό ραδιόφωνο για να ακούτε το σταθμό μας και όλους τους άλλους ελληνικούς ραδιοφωνικούς σταθμούς εδώ στο Σίδνεϊ επικοινωνήστε μαζί μας. Διαθέτουμε και ειδική συσκευή για το αυτοκίνητό σας και μπορείτε να ακούτε όλους αυτούς τους σταθμούς από το ραδιόφωνο του αυτοκινήτου σας.

Για περισσότερες πληροφορίες:

77A WILLIAM ST. BANKSTOWN
N.S.W. 2200 AUSTRALIA

Tel.: 97073408, Fax: 97093919,
Mobile: 0416066138

<http://www.platpub.com>

E-mail: pp@platpub.com